

–Arbeidsmedisinere må på banen

Kontaktpersoner i bedriftshelsetjenesten og en startpakke med informasjon om spesialiteten, er blant tiltakene som diskuteres i Norsk arbeidsmedisinsk forening (Namf).

De tillitsvalgte kom med forslag til hva som kan gjøres for å bedre rekrutteringen til bedriftshelsetjenesten da Namf avholdt en fagkonferanse for tillitsvalgte i februar.

De tillitsvalgte mente Namf bør rekruttere erfarne arbeidsmedisinere til å stå på en liste, slik at nye bedriftsleger kan ta kontakt. Listen bør omfatte fylkestillitsvalgte og veiledere i arbeidsmedisin. Det må være en forutsetning at disse kontaktpersonene skal være aktive, og selv oppsøke nye bedriftsleger som de får kjennskap til i sitt område.

– Styret er på offensiven. Vi vil selv sette sammen og tilby en startpakke med informasjon om arbeidsmedisin og utdanning for nye bedriftsleger, sier foreningens leder Ørn Terje Foss.

På konferansen tok flere talere til orde for å styrke samarbeidet mellom allmennleger og bedriftsleger for å få gjennomført intensjonsavtalen om et inkluderende arbeidsliv. Engasjementet i inkluderende arbeidsliv vil også kunne gjøre arbeidsme-

disinen mer kjent blant unge leger, mente noen. Det ble pekt på at allmennlegene må bruke bedriftslegene mer aktivt enn de gjør, både ved sykmeldinger og ved funksjonsvurdering. Bedriftslegene kjenner arbeidsforholdene, og kan bidra med kunnskap om hvilke muligheter en arbeidstaker har for å gjøre annet arbeid i bedriften. Dette er kunnskap allmennpraktikeren vanligvis ikke har.

– Vi tror dette samarbeidet hadde tjent på at det var en egen takst for lege/legekontakt, og en takst for allmennlegens kontakt til arbeidsgiver, sier Ørn Terje Foss. – Taushetsplikten er et annet problem. Allmennlegen kan ikke uten videre videreformidle taushetsbelagt informasjon til bedriftslegen som her står i en mellomposisjon mellom pasienten og bedriften. Et nærmere samarbeid mellom allmennlegen og bedriftslegen må ha pasientens samtykke, fremholder han.

Både Alment praktiserende lægers forening (Aplf) og Namf er interessert i å styrke samarbeidet når det gjelder sykefravær og funksjonsvurdering.

Lise B. Johannessen

lise.berit.johannessen@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Desentralisert lønnsdannelse

Ved årets hovedtariffoppgjør i stat, kommune og helsesektor vil Akademikerne videreføre sitt mål om en mer fleksibel lønnspolitikk, der lønnsdannelsen i større grad skjer i den enkelte virksomhet.

– Det må bli mer økonomisk lønnsomt for akademikere å jobbe i offentlig sektor. Dette kan best realiseres gjennom desentraliserte forhandlinger fordi det er partene lokalt som vet hvor skoen trykker, og som merker konkurransen fra andre sektorer, sier Akademikernes leder Christl Kvam.

– Akademikerne mener det er riktig at lønnsdannelsen i større grad skjer på individuelt grunnlag, slik vi fikk gjennomslag for i kommunal sektor og i området til NAVO Helse for to år siden, sier hun.

– Til nå har lønnsoppgjørenes resultat i staten tilgodesett andre enn akademikere gjennom generelle kronetillegg og små sentrale avsetninger til lokale forhandlinger, mens vi mener at en større grad av oppgjørenes økonomi skal avsettes til lokale lønnsforhandlinger. Dette vil styrke den enkelte virksomhet og samlet sett gi best resultat for våre medlemmer, sier Kvam.

I kommunal sektor krever Akademikerne primært at retten til lokale lønnsforhandlinger for akademikere må tariffest i en egen avtale. I staten mener Akademikerne at sentrale kollektive avtaler må være basert på mest mulig fleksible bestemmelser, der de økonomiske avsetningene i mye større grad kanaliseres og forhandles på virksomhetsnivå. I NAVO Helse er det stor grad av enighet mellom Akademikerne og arbeidsgiversiden om forhandlingsordningen: Hovedtyngden av lønnsdannelsen skal skje på foretaksnivå.

– Generelt er det Akademikernes standpunkt at samtlige lønns-tillegg skal gis som prosentvis endringer, sier Kvam.

– Det er viktig at også Legeforeningens medlemmer bruker enhver anledning til å dokumentere og synliggjøre de faglige resultatene de oppnår og bidrar til, sier Akademikernes leder.

Karen Eldbjørg Toven
ket@akademikerne.no
Akademikerne

Christl Kvam

Fra sentralstyrets møte 17.2. 2004

Samhandling med industrien

Med utgangspunkt i den foretatte rundspørring til underavdelinger og spesialforeninger, drøftet sentralstyret forslag til overordnede prinsipper for å regulere samhandlingen mellom Legeforeningens ulike organer og legemiddelindustri og medisinsk-teknisk utstyrsindustri.

De fleste organisasjonsledd anfører full uavhengighet som ideelt og prinsipielt utgangspunkt. Flertallet av fylkesavdelingene nøyer seg imidlertid med å mene at økonomiske tilførsler kan finne sted når det derved ikke oppstår bindinger, og når samhandlingen er synlig og åpen for innsyn. En del foreninger aksepterer visse former for samhandling, så som salg av produktannonser, mens enkelte knytter sin aksept til vilkår om at støtte helst bør gis til oppbygging av fond for de aktuelle formål.

Sentralstyret vedtok å gjøre enkelte endringer i høringsbrevet som går ut som ledd i forberedelsene av saken til landsstyret 2004.

Forholdet legestanden og industrien

Også World Medical Association (WMA) har satt forholdet mellom legemiddelindustri og legestand på dagsordenen, i forbindelse med en forestående revidering av Helsinkideklarasjonen § 30 (se www.wma.net/e/ethicsunit/helsinki.htm).

Sekretariatet hadde bedt om innspill til dokumentene fra WMA. Sentralstyret drøftet enkelte spørsmål med legeetiske og forskningsetiske implikasjoner som grunnlag for de merknader Legeforeningen skal anføre til WMAs videre behandling av saken.

Legeforeningens geografiske struktur

En arbeidsgruppe bestående av Ottar Grimstad, Torunn Janbu og Terje Keyn hadde i samsvar med det oppdrag som ble gitt i sentralstyrets januarmøte vurdert alternative mønstre for Legeforeningens lokale organisasjon.

Arbeidsgruppen fremmet forslag om å slå sammen fylkesavdelingene i fylker som deler på helseforetak, samt i fylker som kan anses å høre naturlig sammen i en enhet. Gruppen presiserte at opplegget ikke måtte oppfattes som et diktat ovenfra, og anbefalte at sentralstyret innledet direkte kontakt med de berørte fylkesavdelinger med sikte på å få i gang samarbeidsprosesser.

Sentralstyret vedtok at mulighetene for en alternativ geografisk organisering av foreningen skal drøftes på det årlige lederseminaret for tillitsvalgte, 14.–15.4. 2004.